

העולה לירושלים לדבורה ברטנוב

(שיחה עם האמנית לקראת הצגת הבכורה)

המוכנת. דהיישורני כמו שהוא משתקף מהות האספקלריה של חיי העם, וכן בפרקים אחרים של המסכת. ככל המ" סגת מביעה כאילו רמזתה של אשה יהודית זאת, המושכת צורה ולבושת צורה, ולגלגל-שמות לזה, שהוא מיוחד לעם היהודי בחוקף נתיבו הדיסטורני. נתן אשכנזיות-משק סרבות לרקדנית. מתלוצה של אשה כדבורה הגברית. את יצאי יהודים הרקודים, מה שית, ובתם של אלת נלחמה על שערור המר לדת בימינו.

הסוכו להצגה הוא משידה של רחל על רחל אמנו: כי שמורים ברוב לי זכרונות. פני אה פני אה.

דבורה ברטנוב מספרת על לימודי הריקוד בימי ילדותה ברוסיה על הופי עותיה הראשונות של "הרקדנית" הקטנה כשנתה השתיים-עשרה. ועל צעדיה הראשונים כאמן בשובה לארץ כפא-ריס, ב"1936, לאחר שזכתה שם בפרס על שיצוב, סימפוזים בהתנועה (אגב, מחול זה סוסרט בימים אלה). היא מר-גישה את הלכו של אכזה, השחקן הוותיק בעבודתה האמנותית ומסיימת: את "העולה לירושלים" אני רואה בעבודת-חיים. אמן הריקוד מוגבל גם במספר השנים העומדות לרשותו כקר-צרי, בתחמה לו תקופה מסיימת להופי עת. עכשיו שגמרתי, הריני כמתחילה טוב כי ההזמנה על הבימה היא שלב שני בעבודתי.

המוסיקה להצגה חוברת על ידי הקומפוזיטור יוסף של (גריניטל). הסכס סים המצטרפים להעין הגדול חדשה, כהרר על יד זאבו, הקסמים לחלק הראשון - מן התנוד, ולחלק השני - מיצירות ביאליק.

הצגת הבכורה ביום ג' 7 בינואר, באולם ימפ"א בירושלים.

דבנו

קמה לדון על הצגת-מחול לפי הש-כונה בלצה, אף אם המספר עליה באזניך הוא האפן-היוצר עצמו, אך לאחר שאתה שומע ספי דבורה ברטנוב על כפעלה האמנותי ההדסי, הנך חש, כי עומד להתחוסף נכס השוב לאמנות המחול שלנו. כשדמויך פהר-גם לספת-מרגות את דבריה של האמנית, נרתה לה, כי העולה לירושלים תבאא בתנועת את שמה הדורות של העם עם בירתו הניצחית והמחיש לגלגליו של קשר זה.

הרצון למסכת היצע לרקדנית פני המפורדו זאבו והוא שבוחר את קטעי המספרות המלגזים את הרסיסל (יקרא אותם שלמה ברטנוב, אמן הקריאה אחיה של דבורה). בהצגה שלושה חלי-קים, הראשון - תקופת התנוד, מיכבד אה משה על שפת היאר ועד, על נהרות בבלי, חלק שני: הגלות, וכו' שלושה פרקים-דיקור דים: היהודי הגודל, "מת יפית" וקרי דרש השם, וחלק שלישי: העולה לירושלים בהלק זה הבספל את תקופתה ימי התנועה, כופיעה הרקדנית במחילות שנוסאיהם: הורעת ותלושת, בסך הכל סכילה המסכת 12 פרקים.

זו הפעם הראשונה מרהיבה הרקדנית, להעסיק ערב שלם בנוסא אהו את קהל הצופים, אולם רציפות הדורות הפוליים על הבמה וחזן ירושלים מאחד אתם, כדליקה גם הופעתה של אמנית אהת, בכל לגולתה של האשה היהודית, כשלוש שנים עבדה כהכנת התכנית.

הרקדנית לא נכבחה לחת את ההרר זי הבידה, הכסויים, אלא את האוירה, את רוח התקופה, את תכנית החזון ההגדל, את רישומה של התוויה כמי-התחו של העם, בעל שפת הרארתי, אני כבידה את יוכבד, כלומר, פיגור על התכונות כרמת אהה, אלא את

רשימות מוסיקליות

והחלוקה, ללכד ולהרדוד — העלו את החזן
 סודת הצעירה לרמה גאה ומבטיחה טובות
 המוסיקה במוחל דבורה פרשנרוב
 חלק ניכר בהצלחת תזמורת המהול יש לך
 קוף על שיחוף הפעולה בין הרקדנית
 והקומפוזיטור יוסף סל, היצירה צמחה תוך
 עבודה משותפת הושלמה בהשפעה ההדדית
 מלאן אחוזה הרוח, האופי והסבבה
 הכוריאוגרפי והמוסיקלי המוסיקה הכורית
 אוגרפית היא השדה ההולם ביותר את כשר
 רובו של יוסף סל, היות והגורמים הרוחיים
 מוסיקליים אצלנו אצלנו על המאלר
 דייסרוביטש. לצורך תזמורת מהול זה התקין
 יוסף סל מערכת כלירקשה וניצל אותם
 בצורה מקורית ועשירית גוונים דינאמיים,
 שיצרו מתח אמוצינאלי, להקמת סגנונים
 כללה: קלארינט, חליל, ויולה, פסנתר,
 קול-זמרה וכלירקשה. ניצול קולות כליר
 הנגינה נעשה בהתאפקות וכמעט כנזירות
 צלילית. סל אינו מניח את הכלים, ובמקרה
 זה הלם אופיה של המוסיקה לקו המנצח
 גרפי החמור, לאוירת הסראנית, לנוף הקד
 דום, לאקלים האפולולי, אך שולבו גם נעיד
 פות זכרות יותר, כמו נעימת הרדעה,
 זמרת הללויה, סגנית-הנורעה, מצוץ השיר
 לוב המוצלה של הנעימה העשמית, על
 גמרות בבל" (נוסח יהודי ספרד) ונעימת
 ה"דאבקה" הפלוחה וחגיגות ב"הנורעה".
 לאחר המוסיקה שכתב יוסף סל ליציאת
 מצרים" — הריו זו תרומה מקורית וחשובה
 למוסיקה הכוריאוגרפית הישראלית.

משה גורלי

פנינה גור

תזמורת חיפה בקונצרט ישראל

התזמורת הסימפונית הצעירה ביותר בארץ
 תזמורת חיפה הולכת בחיל אל חיל.
 סירסמו דברי הערכה על קונצרט הסתיחה
 שלה שנערך לפני מספר שבועות בחיפה.
 יהנה ועוד גם הקונצרט העונתי השני
 שהוקם ושודר ב"קול ישראל" (כ"א סבת).
 התכנית כללה קונצרטו ברנדבורני מס'
 3 של באך, קונצרטו לפסנתר, הצערה
 והזמורתית-הירום של שוסטאקוביץ', אונד
 טרסצ'ו של מ. אבודוס וסימפוניה מס' 1
 של בטהובן. נחשב על יצירתו הקורית
 והמענינה של שוסטאקוביץ', הנשמעת לעד
 קים ודירות. היצירה נכתבה בשנת 1933.
 כששוסטאקוביץ' היה בן 27. ההרכב אינו
 רגיל והוא מוכיל הרכב תזמורת של
 הקומה באל ולמשל: הרכב הסוויטה בסר
 מינור — סלודימיתריום, צ'מבלו וכליר
 נעימה סוליסטית אחד, יש בה עירוב קצת
 משינה של יסודות סגנוניים ונעימות אציר
 לוח והמוניות כאתה, משהו מרודי-התקופה
 ששיחק בה בתשבורת הפורוסטית והאור
 ויסקית, כבר בחלק הראשון מופיע ליד
 נשא רציני מביש, נשא ריקודי-אופרטי,
 החק השני (לאטור) כלא ליריקה אמיתית,
 גם בו מתחלפים בניגודים סגנוניים. נעיד

נסים תגור, טאנור, זכה בספינדיה של
 הממשלה. הוא חנך הקונסרבטוריה, שור
 למית" ומקבל את הכשרתו המוסיקלית
 הרוסאית בהוראת המחנכת הידועה רחל
 רחץ (רוזנשטיין). שהשתלמה בקונסרבטור
 יה הלנינגראדית (סטרובאווית) בהוראת
 סארין גוראלדוני ובמילאנו אצל המאסטרו
 סאוקי שבין תלמידיו נמנו האמנים המד
 סרסמים כמו נאז'אנובה (זמיר עולמי),
 לופובסקיה, באסקלניב ואחרים.